

Da jeg i sin Tid fremsatte Ændringsforslaget om Tilskud til Planteavlens Fremme, og for Resten mange Gange senere, naar jeg har talt her om den Ting, har jeg hævdet, at hvis man gav et saadant Tilskud, vilde det sandsynligvis have til Følge, at Landboforeningerne anvendte færre Penge til Præmier paa Dyrskuerne, og det har glædet mig af den Oversigt, der findes i Bilagene til Forslaget, Tillæg A. Sp. 3179—82, at se, at den Betragtning fuldstændig har holdt Stik. I 1901—02 anvendtes der 74,000 Kr. til Landboforeningernes Dyrskuer — jeg nævner kun de fulde Tusinder —, i 1902—03 anvendtes 80,000 Kr., i 1903—04 107,000 Kr. Der er altsaa en meget stærk Stigning, men paa dette Tidspunkt faa vi netop paa min Foranledning indført den Bestemmelse, at der ydes et Tilskud til Planteavlens Fremme paa 15,000 Kr., saa at Foreningerne kunde vente at faa Halvdelen refunderet indenfor denne Begrænsning, hvis de anvendte nogle Midler til Planteavlens Fremme. I det paafølgende Aar 1904—05 falde Udgifterne til Landboforeningernes Dyrskuer fra 107,000 til 100,000 Kr. Saa stiger det atter jævnt i nogle Aar, fordi Bevillingen til Planteavlens Fremme ikke var tilstrækkelig til at stille Foreningerne, naar de anvendte Beløbet til Fremme af Planteavl, lige saa gunstigt, som hvis de anvendte Beløbet til Husdyravl. De stige jævnt med 5—6,000 Kr. aarlig; i 1905—06 var det 105,000, i 1906—07: 111,000, i 1907—08: 122,000 Kr., men netop paa dette Tidspunkt gik man atter op med en meget forøget Bevilling til Planteavlens Fremme, nemlig 100,000 Kr., og i Fjor fik vi Beløbet gjort kalkulatorisk, og saa faldt Udgifterne til Dyrskuerne i 1908—09 fra 122,000 til 116,000. Naar Udvalget i Betænkningen gør opmærksom paa, at vi i 1914—15 efter de Regler, vi nu anvende, ville naa op til et Beløb af 140,000 Kr., tror jeg, at det er ganske forkert. Fra 1907—08 til 1908—09 er Beløbet altsaa gaaet ned, og jeg tror, at denne Nedgang snarere vil fortsætte sig, hvis vi fastholde, at naar Landboforeningerne anvende et Beløb til Planteavlens Fremme, kunne de ogsaa vente at faa Halvdelen refunderet. Jeg vil altsaa advare mod at være for haard mod de smaa Dyrskuer. De have deres Betydning. Det er en Slags Anskuelsesundervisning for de besøgende, og der er mange af de mindre Gaardmænd og navnlig af Husmændene, der aldrig komme til andre Dyrskuer end netop de lokale.

Naar man saa fra Udvalgets Side og i Forslaget ligesom har villet søge at bøde noget herpaa ved at foreslaa, at Landboforeninger, der holde Dyrskuer i Fællesskab, kunne faa 20 pCt. mere, maa jeg sige, at jeg er imod dette. I Husdyrloven af 1902 er der stillet i Udsigt et Tilskud af 10 pCt. mere i saadanne Tilfælde. Alle-rede da vi behandlede den nuværende Husdyrlov, udtalte jeg mig mod dette Princip, og det glæder mig at se, at denne Udsigt til en 10 pCt.s Forøgelse i Virkeligheden ikke har virket i nævneværdig Grad. Saa vidt jeg husker, har der kun været 2 Tilfælde paa Sjælland, 1 paa Fyn og slet ingen i Jylland. Det har altsaa i Virkeligheden ingen Betydning haft, og jeg tror heller ikke, at en Forhøjelse fra 10 til 20 pCt. — det er jo en Udgiftsforøgelse, der her eventuelt er Tale om — vil friste Foreningerne til at holde Fællesdyrskuer. Det, at Landboforeningerne ingen Dyrskuer holde, vil navnlig for de mindre Landboforeninger ofte føre til, at de ikke kunne eksistere. Endelig er det en Bestemmelse, som jeg ikke kan tænke mig vilde virke gavnligt i Jylland, fordi vi der ganske vist i mange Tilfælde have smaa Foreninger, men til Gengæld have store Afstande.

Saa vil jeg ogsaa advare mod at nedsætte Bevillingerne til Kvægavlsforeningerne og navnlig meget stærkt advare mod at nedsætte Bevillingerne til Kontrolforeningerne. De burde tværtimod forhøjes. Tilskuddet er nu begrænset til 120,000 Kr. aarlig. I Husdyrloven af 1902 var det forudsat, at Kontrolforeningerne kunde faa et Tilskud af 250 Kr., men med den Begrænsning, der er givet i Loven, er det til de enkelte Foreninger i sidste Aar gaaet ned til 213 Kr. Det vilde sikkert være meget uheldigt, om man ved at nedsætte Tilskuddet yderligere skulde svække disse Foreninger. Den Udvikling, der er foregaaet indenfor Kvægbruget, skal jeg tillade mig at illustrere med et Par Tal. I Midten af Halvfjerdserne ydede Køerne her i Landet gennemsnitlig 2,600 Pd. Mælk pr. Ko, men i dette Øjeblik ere vi oppe paa den dobbelte Ydelse, og af Danmarks Mejeridrifts Statistik for de sidste 10 Aar viser det sig, at der i 1898 til Mejerierne blev leveret 3,940 Pd. Mælk pr. Ko med et Gennemsnitsforbrug af Mælk af 26,5 Pd. pr. Pd. Smør, men i 1908 blev der leveret i Gennemsnit 5,275 Pd. Mælk pr. Ko med et Gennemsnitsforbrug af 25,6 Pd. Mælk til 1 Pd. Smør. Altsaa, i de sidste 10 Aar er Produktionen bleven forøget med 1,335 Pd. Mælk pr. Ko og Forbruget af Mælk til